

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 55 - II any

Dissabte, 26 de gener del 1980

Preu: 25 ptes.

No volem trencadisses a la Casa Gran

pàgines centrals

Ingent
tasca de
l'esport
granollerí
en la
dècada dels

70

pàgines 6 i 7

Agustí Trullà: «La tasca
hospitalària perjudica
als interessos d'algú»

pàgines 10 i 11

Bústia

Eleccions al Parlament

Senyor Director:

Tal i com és de preveure que serà constituït el Parlament de Catalunya, és evident que no tindrà cap utilitat per l'ordenació dels afers de les «quatre províncies». Cal comptar que aquest Parlament no tindrà facultats, com a conseqüència de la buidor d'atribucions de l'autonomia que ha obtingut el possibilisme concordista dels parlamentaris i diputats sucursalistes i sucursalitzants.

Seran aquests mateixos que ho varen cedir tot sense esperit de lluita, els que integraran el Parlament «provincial barceloní» dit eufòricament Parlament de Catalunya.

Per tant, aquest Parlament no pot ésser de cap utilitat, però sí que cal que sigui utilitzat, i pot ésser-ho únicament pels independentistes, si aquests saben valorar les raons en què coincideixen: el seu independentisme, i obliden en aquesta ocasió la matisació que els separa.

Només així seria possible que l'independentisme unit pogués oferir una oportunitat als electors independentistes, i així, amb la possibilitat de portar-hi algun representant, es podria utilitzar el Parlament per a retreure als majoritaris i sucursalistes, tots els renunciaments i claudicacions de la seva política possibilista que també mantindran en aquest Parlament d'escenografia.

Si els independentistes no van units i no entenen el que poden fer-hi en aquest Parlament, participar en aquestes eleccions no seria altra cosa que contribuir a fer creure que en tot aquest procés autonòmic hi ha alguna cosa d'aprofitable.

Joan Ballester Canals

M'agrada Plaça Gran

Sr. Director:

Des que ha sortit, sóc lectora de Plaça Gran, i m'agrada.

A vegades he comentat amb altres persones que igual que jo, troben que com a setmanari que vol ser per tothom, sempre hi manca quelcom que no té nom, o jo el trobo i que sols puc expressar fer «caliu».

Havia pensat alguna vegada dir-li ho deixava córrer, erò ara que en tinc una bona mostra, no he pogut deixar de fer-ho.

Aquesta setmana ens ha mancat un

condol per la mort d'un noi. Un noi granollerí, fill de granollerí i quasi de la Plaça Gran, i que per inesperada i trista ha commogut a mitja ciutat. En el setmanari ni tan sols ha estat esmentada com a notícia en la pàgina de Vila Oberla.

La meua intenció no és criticar, doncs això és molt fàcil i no condueix a res. Voldria ajudar a fer-los adonar que Plaça Gran en tot, ha de procurar ser un ressò del batec de la ciutat.

Agraïxo per endavant la seva atenció.
M. L.

N. de R.: En el número 54, de la setmana passada sortia la notícia d'aquest fet. Ens tornem a fer ressò del nostre condol.

Granollers ciutat perillosa

El nombre d'accidents s'agreuja cada dia i el perill està en cada cantonada. Els nostres infants i els que no ho són tant estan sotmesos en les seves entrades i sortides d'escola o esports a que qualsevol ciutadà «rodat», masses vegades amb excès de velocitat, pugui atropellar-los. Amb dos dies tenim notícia de que han estat cinc els atropellats: Genís Espargaró, de 16 anys, davant la Policlínica; Jordi Martí Sararols, 11 anys, en el carrer Roger de Flor cantonada Av. Victòria; Bernabé Alegre, 15 anys en el carrer Serrat i Bonastre; Almudena Tortosa, 8 anys en el carrer Roger de Flor, cantonada García Morato i la senyora Valentina García no sabem on, però que va ser ingressada a l'Hospital General. Els demés ho foren a la Policlínica del Vallès.

Cal remarcar la repetició en un mateix carrer: Roger de Flor.

Preparació de les Festes del Centenari

Concurs d'Anagrames

Amb motiu del Centenari, Casino - Club de Ritme organitza un CONCURS D'ANAGRAMES allegòrics a l'efemèride que es proposa celebrar enguany, al qual concurs poden participar-hi tots els dibuixants i grafistes que ho desitgin.

Els treballs poden ser desarrotllats sobre una superfície apaisada o plantada, mida 20 x 30 cm. sobre cartulina, paper o altre material adequat, tenint en compte que es pugui reproduir de forma ampliada i reduïda, segons allà on convingui, i a dues o tres tintes.

La llegenda serà:

CASINO - CLUB DE RITME
GRANOLLERS
1880 - 1980 CENTENARI

Cada participant podrà enviar diversos treballs, els quals podran optar a un primer premi de 10.000 pessetes i a dos accèssits de 3.000.

Els treballs premiats quedaran en poder de Casino - Club de Ritme, i els demés podran ser retirats per llurs autors, pel que indicaran al dors el seu nom i adreça.

El termini d'admissió caducarà el dia 15 de febrer pròxim. El veredicté tindrà lloc el 17 de febrer, a la Sala d'Art del mateix Casino, on hi haurà l'Exposició de tots els treballs concursants. El Jurat, compost per personalitats reconegudes dins l'art, dictaminarà l'admissió i seleccionarà els treballs guanyadors. El seu fallament serà inapel·lable.

El sol fet de participar, significa la total conformitat amb tot el que s'estipula en aquestes bases.

La Junta Directiva

Recepció d'obres: Secretaria del Casino - Club de Ritme - A. Vinyamata, 27 - Granollers.

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK

antoni ARENAS
pintura publicitària

Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

Ratilles breus

Grup Mundo

La premsa fa aigües, des de ja fa temps, a casa nostra. Bé, a casa nostra i a nivell internacional. I no és d'estranyar perquè el que realment viu en crisi permanent és la cultura, i sinó contabilitzeu el nombre d'espectadors a teatres, cinema —el bon cinema— conferències, concerts, exposicions; o pregunteu quants llibres ha llegit durant un any algun conegut. Revistes i diaris surten al carrer uns anys —en algunes ocasions soiament han estat setmanes— i pleuen veles, perquè les pèrdues són esgarrifoses. El cas del Grup Mundo, ha estat, es i serà un dels «craks» més escandolosos. Feia temps que alguns predeiem que Sebastià Auger s'embolicava massa en la qüestió econòmica de la premsa.

Rundar diaris aplegant, com Catalunya Expres, o comprar amb prestecs accions de diaris de Madrid o Valladolid, devent salaris és més que un disbarat, em sembla una manca de responsabilitat i sentit comú extraordinari. No ignoro que la infraestructura dels diaris és molt difícil: matèries primes cares, la reducció de lectors que es passen al mitjà més fàcil de la televisió, costos de personal molt alt, distribució molt cara per la urgència, caducitat del producte que solament, en el cas dels diaris, és d'una jornada, etc. Dues condicions són indispensables per solucionar el greu problema: ajuda de l'administració perquè és un bé cultural, i aixecar el nivell educatiu del poble. Del contrari, amb el temps els diaris seran com el dinosaure: Relíquies prehistòriques.

Joan Barcon

L'apotecari

GENER

Dissabte	26	Ochoa
Diumenge	27	Oliva
Dilluns	28	Olivet
Dimarts	29	Parera
Dimecres	30	Rahola
Dijous	31	Torrents

FEBRER

Divendres	1	Arimany
Dissabte	2	Blasi - Garrigó

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: Joan Ballester i Canal - M. L. Josep Garrell i Soto - Montserrat Dalmau Esteve Sarroca - Agustí Ruiz - R. Roca i Barrera - J. B. - J. Colomé - Montserrat Ponsa i Tarrés - Xixilona - Ramon Munné i Coll - J. Rovira i Tenas - Cladellas II Joan Portet - Quico Sala i Carme Garrell

Administrador: Ricard Causa
Correspondència: Carrer Clavé, 46
Imprimeix: Gràfiques Garrell

Reunió general

Avui, dissabte, dia 26, la Societat Coral Amics de la Unió celebrarà, a dos quarts de deu de la nit, una Reunió General de Socis en la que es parlarà de l'Estat de Comptes, i Activitats socials 1979 i l'aprovació de la tradicional Excursió de Pasqua.

Serà elegit el nou President, que substituirà a Vicenç Buñuel que ha finalitzat el temps reglamentari i també diferents càrrecs de la Junta Directiva.

Congrés d'Hospitals

Sabem que en l'últim Congrés Nacional i Europeu d'Hospitals, l'Hospital General de Granollers, va ser l'únic de Catalunya que, juntament amb altres tres d'Espanya, va participar-hi. Presentà una ponència sobre: Organització i gestió d'Hospitals de 100 a 300 llits. La data fou el 20-N del 79.

Audició de Sardanes

L'Agrupació Sardanista, demà diumenge dia 27, a les dotze del migdia, celebrarà una Audició de Sardanes, a la Plaça de la Porxada, a càrrec de la Cobla Laietana.

Exposició de Tapissos

Des del passat dia 16, a la Sala de Cultura Sant Jordi, de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, hi ha instal·lada l'obra de la jove artista Núria Prats i Aragonès, una barcelonessa que està afincada a Granollers.

L'obra que presenta són Tapissos, uns bells i magnífics tapissos, que aconsellem aneu a contemplar-los i possiblement quedareu bobadats i sorpresos de l'excel·lent treball realitzat per aquesta artista que per primera vegada exposa pels granollerins.

Aquesta mostra de creació de les mans i la intel·ligència de Núria Prats, finalitzarà el proper dia 31.

Pintors granollerins a la Garriga

A la Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de La Garriga, del 17 al 31 de gener els artistes granollerins Paco Merino, Joan March i Jaume Cullèll, presenten conjuntament, una mostra de la seva obra pictòrica.

Crítica a l'Eurocomunisme

La Federació Local de C.N.T., el proper dissabte, dia 2 de febrer, a dos quarts de set de la tarda, celebrarà una xerrada sobre el tema: Crítica a l'Eurocomunisme, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa.

Un regidor a Rússia

Alexandre Codinach, regidor del nostre Ajuntament, de Convergència i Unió, que a més del seu treball particular, que són les assegurances, fa onze anys que el seu «hobby» es fer d'àrbitre d'handbol, va ésser seleccionat juntament amb el seu company Joan Herrera, per representar els àrbitres espanyols a la propera Olimpíada 1980, per aquesta important distinció va assistir durant set dies a Rússia a un curs de preparació al que van participar un total de 20 parelles considerades el número 1 de cada país.

Felicitem a l'esportista Codinach per haver aconseguit aquest guardó internacional i esperem que estigui present en la màxima competició esportiva com són les Olimpíades.

Centenari del Casino de Granollers

Aquest any 1980, farà 100 anys que va inaugurar la seva història el Casino de Granollers, societat cultural i recreativa dels granollerins que en el transcurs d'aquests cent anys les seves activitats han promogut la vida cultural de la ciutat, fins l'any 1958 que va fusionar-se amb la novella societat Club de Ritme.

La Junta Directiva, ja ha iniciat els primers passos per celebrar aquesta efemèride convocant un Concurs d'Anagrames, les bases pel que es regirà públicament avui, i dintre breus dies celebrarà una roda de premsa per informar la programació dels actes que s'organitzaran amb motiu d'aquest Centenari.

Homenatge musical

El passat dia 17, assistirem al Sopar d'Homenatge a Josep Riera i Busquets, qui fou acompanyat pels seus companys de la professió musical que durant anys i anys van fer famosa la frase de «Granollers terra de músics», i per granollerins de diferents estaments socials de la ciutat.

Aquest sopar dedicat a n'En Riera, del contrabaix, va resultar una festa eminentment granollerina, i a l'hora de fer les excel·lències de l'homenatge van intervenir-hi En J. Raga, per la Comissió organitzadora; Ramon Busquets, pels músics; Vicenç Buñuel, per la Societat Coral Amics de la Unió; Josep Quintana, per la Cooperativa La Vallesana; Joan Bonany, per l'ASVAT; Francesc Escarmis, per l'«Hogar del Pensionista», i d'altres, que foren presentats per Joan Barbany, finalitzant amb la intervenció d'un conjunt de jazz d'Holanda que va adherir-se a aquest Homenatge musical.

Omnium Cultural celebrarà Assemblea de Socis

El dimarts, dia 29, a les deu de la nit, la Delegació Comarcal d'Omnium Cultural, celebrarà la Reunió Anual d'Associats en el nou local del Casal Pompeu Fabra, carrer Santa Elisabet, 16, en el que a més del canvi parcial de Junta Directiva, es parlarà de les activitats a portar a terme en el transcurs de l'any '80.

Arimany, exposa a Barcelona

El proper dimarts dia 29, el pintor granollerí Arimany inaugurarà una exposició a la Sala d'Art TraMonian, del Passatge Mercader, 12 de Barcelona, que serà la primera vegada que es presenta en el món de l'art barcelonès.

L'exposició serà clausurada el 12 de febrer. Desitgem que en aquesta nova singladura aconseguixi una bona acollida dels barcelonins.

Accident a can Bassa

Greu accident en la «cruïlla» del Barri can Bassa amb la carretera de Barcelona, quan l'autobús que virava, va aixafar un cotxe que circulava per la carretera via Granollers. Lamentable fet que ha produït ferits greus, i que des de fa temps s'especulava que podria succeir. És llàstima que per a solucionar problemes, es jugui amb vides humanes. Per què no juguem a prevenir?

Assemblea de Nacionalistes d'Esquerra

Tal com estava previst, el proper dia 11 va tenir lloc «L'Assemblea General de Nacionalistes d'Esquerra del Vallès Oriental» a casa nostra. Entre els acords hom pot destacar la posta en marxa de la propera campanya al Parlament de Catalunya, així com el nomenament de representants de base del Vallès Oriental davant l'Assemblea Nacional. Foren anomenats: en Llorenç Peláez i en Jordi Sauri, de Granollers; Josep Abella i Esteve Maspons, de Mollet, i en Marcel Escarribill, de Caldes de Montbui.

La festa dels pescadors

Encara que no tenim ni mar, ni riu a la ciutat, sí que tenim molts granollerins que són pescadors de canya, que estan agrupats a la Societat Esportiva de Pescadors i que estan preparant «la festa dels pescadors», que es celebrarà a La Masia de L'Ametlla del Vallès, el dia 16 de febrer.

Per aquest motiu el proper divendres dia 1 de febrer, a dos quarts de deu del vespre, en el Casal de l'Esport, celebrarà Reunió General Ordinària de Socis, en la que es parlarà de l'Estat de Comptes '79, Competicions per l'any '80, renovació parcial de Junta Directiva.

Defuncions

Del dia 12 al 20 de gener, a Granollers han mort:

Maria Formiga i Grèbol, 73 anys; Pilar Torres i Oriola, 65 anys, vídua Pere Ballús i Bosch; Antoni Jiménez i Extremera, 75 anys; Aurelià Ramos i Martín, 60 anys; Cristòbal Loppe i Abadia, 72 anys, natural d'Amberes (Bèlgica); Cirila Salgado i Hernández, 48 anys, i Manuel Andreu i Herrera, 68 anys.

Jardineria

Rams de flors

El ram: és una senzilla idea, però em sembla bona per tenir en compte com cal conservar les flors d'un ram.

La mestressa de casa que sempre té un ram de flors fresques, confieu amb el bon mestratge; si té temps per arranjar un ram de flors també en tindrà per les coses obligades, encara que no ho sembli, però el ram i els bons costums solen anar units, d'això no en dubteu.

Un ram no pot morir del tot al gerro ja que sempre queda una flor, que per més resistent o més jove, no mor com les seves companyes. Aquesta no la llenceu. Triant un xic de verd del ram ve'll en un gerro petit li agraim i l'ajudem a la seva longevitat. Aquestes coses farien que mai no veiéssim un llastimós gerro ple d'aigua tèrbola amb les seves flors marcides i a la vegada ens obligaria a canviar-lo quan encara no fos del tot passat.

És necessari tenir un ram a casa que ens recordi constantment que en el món cada dia neixen flors.

Per tenir un bonic ram ens cal tenir diferents coses: un gerro adequat a les dimensions de les flors, una esponja d'aigua per col·locar-les-hi bé, verd de fulla que jugui amb les flors de què disposem i gust per posar-les i combinar-hi els colors. És millor canviar l'aigua cada dia que posar-hi aspirines o sal. Les plantes i les flors donen feina, si no les estimeu és millor deixar-ho córrer.

El ram, a la nit, al celobert si en teniu si no al balcó o a la finestra, cada nit que surt a la fresca són dos dies més de vida per les flors i val la pena si tenim en compte que actualment les flors valen diners (fixeu-vos bé que no dic que siguin cares) ja que en aquest temps gaudim de moltes varietats i molt boniques, que llevat de la mimosa, totes són d'hivernacle.

La llar és, al meu criteri, el cel de la terra, un cel que nosaltres el podem fer o desfer. No he vist mai cap persona que en entrar a una llar on llueixi un bon ram de flors no tingui una exclamació de joia. Les flors donen alegria.

També vull dir que cal tenir en compte el verd que posem amb les flors, els lliris i les seves fulles tenen unes característiques que no combinen amb segons quines varietats, l'esparraguera és adequada i juga bé amb quasi totes.

Montserrat Dalmau

GLOSES

El dia creix...

Sigui com vulgui, encara que per habitud visquem distrets al pas del temps, la cosa certa és que ell va fent la seva cursa i avui, en una tarda serena i clara de gener, ens hem adonat com els raigs del sol comencen a llepar l'aquarella litografiada de Frederic Lloveras que tenim davant dels ulls, penjada a la paret.

L'arribada d'aquesta ullada lluminosa damunt la superfície del quadre, vol dir que l'astre va seguint el seu itinerari immutable, i que l'hivern inicia tot seguit la seva retirada —una mica cançonera encara— en allargar, de primer, la claror dels dies que ja s'esmuny, esperançadora, per les parets de la nostra residència.

El dia creix i els capvespres es fan més tardans. No trigarem a exclamar com cada any: «Per Sant Maties, tant de nit com de dies». Dotze hores de claror diàries ja són la bella prometença del bon temps que acabarà —com cada any— per infondre un xic d'alegria a les nostres existències.

Diguem, doncs, que la joliosa primavera ja s'acosta mentre la lletjor de l'hivern s'allunya fins un altra anyada. Fred i foscó són patrimoni de l'hivern que se'n va. La tebior i la creixent claredat de la primavera tornaran a acaronar-nos.

I aquesta indefugible mudança del temps —que comença a fer-se palesa— inspira una mica de serenor al nostre ànim, conturbat per les discòrdies humanes que tan sovint esclaten durant totes les estacions de l'any, a mesura que s'escolen.

Bo és que alguna bella cosa, allunyada del nostre desmanegat comportament, vagi sempre amb el rellotge a l'hora.

XIXU

Tot música

Gran èxit de Labordeta al Romea

Josep Antoni Labordeta ha actuat conjuntament amb Paco Medina i Lluís Fatas al teatre Romea de Barcelona. Ara acaba d'editar-se el disc monogràfic «Cantata per un país» d'una qualitat excellent. Ha realitzat recitals a França, Alemanya, Suècia, Itàlia, Aragó, Catalunya i la resta de l'Estat.

Al novembre del 1978 enregistrà un

dels «long play» de més èxit: «No clareja per res». I abans, l'any 1974, fa el disc «Le chant du monde», que correspon a un dels seus llibres, «Cantar i callar». La personalitat d'aquest cantant aragonès és polifacètica: professor d'Història, fundador d'una revista de poesia, edita dos llibres de poemes i una darre-ra obra titulada «Trenta-i-cinc vegades u». El seu èxit al teatre Romea fou ben meregut, al cap i a la fi, es tracta d'un cantant intel·lectual, que configura una gran personalitat.

Agustí Ruiz

GARCIA CUEVAS
JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2 Telèfon 870 04 85 Granollers

Granollers, portal del Montseny (i 3)

Sí, des de Granollers, podem situar-nos en el camí adequat per a introduir-nos al Montseny. Podem decantar-nos a la dreta, si es tracta d'enfilars Font Martina, Turó de l'Home, Santa Fe; o a l'esquerra, si preferim Puiggraciós o El Farell. També podem tirar enfront, vers Tagamanent, o més endavant, siensem afrontar les parts més altes de la muntanya des de les vessants oposades. Però això sí, una vegada situats en qualsevol lloc alt, o simplement circulant per carreteres mitjanament elevades, parem-nos un xic i contemplem tota la magnificència que envolta. Tant si és primavera com tardor, hivern o estiu, les tonalitats més suaus i atemperades dels contorns de la muntanya ens parlaran d'una mà invisible que s'ha prodigat amb delit per tal d'executar la més bella simfonia de colors, relleus i ombres.

I si segons l'hora, segons l'estació, es prodiguen les més atractives variants cromàtiques, què no direm quan en arribar el capvespre s'encenen els llums de tants poblets i masies escampades d'ací d'allà del Montseny —turons, vessants i planes— i pren vida tot un contingent humà que entre tanta vegetació luxuriosa gairebé desapercebim?

Si la nit és clara, aleshores no és difícil albirar d'una sola llambregada aquesta munió de pobles del nostre contorn, la il·luminació dels quals dona fe de vida col·lectiva i és constància d'alegria en les diades assenyalades: la Missa del Gall en aquest centenar d'esglésies i capelles escampades en els més diversos llocs, les fogueres de Sant Joan, les revetlles i festes majors, amb les seves garlandes de fluorescències multicolors i els seus espectaculars coets i castells de focs d'artifici.

Tot un espectacle meravellós que, per raó de les distàncies, configura una panoràmica impressionant i inoblidable.

Si amb un xic de fantasia imaginem que tal volta tota aquesta vida que respira per tot els seus porus el nostre Vallès no és altra cosa que un calidoscopi que reflecteix la iriscència del nostre cel, no res més fàcil que invertir els plànols i creure que aquest coet sortit disparat d'entre Puiggraciós i Tagamanent, i que majestuós s'eleva a l'infinit, és un veritable estel, i la constel·lació d'aquest sostre d'estrelles no és altra cosa que un mirall on es reproduïx la imatge dels nostres pobles.

Bella afinitat la de les estrelles —grans i petites, properes i distants—, amb els llums d'aquest Vallès que albirem dispersades per tot el nostre contorn!

Si elles, les estrelles, ens serveixen de guia, i vers elles aixequem la mirada i elevem els nostres pensaments cercant-hi bondat, cercant-hi inspiració, per què negar als nostres pobles, per què regatejar a la seva gent una imatge que res no ens priva de creure'ls germans en el temps, en el lloc i en la convivència?

I perquè els creiem mereixedors, i capaços així mateix, de compartir tota la puresa de pensaments, d'ideals i de bones disposicions que es desprenen d'una llarga contemplació d'aquest cel tan estrellat en una nit de desembre, les més clares de l'any, des d'uns miradors incomparables com poden ser el Farell, Puiggraciós, Bertí, Tagamanent, Turó de l'Home... comprometem-nos davant d'aquest paradís a no mirar amb altres ulls que els de la humana bondat, i amb la comprensió més constructiva, tot allò que tingui relació amb el quefer col·lectiu de cada dia, i a no esgrimir la duresa defensiva amb què a voltes hom creu protegir-se d'hipotètiques ofenses.

R. Roca i Barrera

Dècada dels setanta:

L'esport de Granollers durant els anys setanta ha estat una activitat social molt destacable. Per el propi desenvolupament de la societat realment és un element molt important cara a l'activitat social dels anys vuitanta, i és per això que seguidament i per a deixar-ne constància escrivim algunes dades de les entitats esportives de la ciutat.

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORT

Creat a l'any 1956, per a promoure i coordinar l'esport a la ciutat.

Instal·lacions:

- Casal de l'Esport - 1970
- Camp de Futbol de Palou - 1971
- Piscines cobertes i Gimnàs - 1972
- Pavelló metàl·lic - 1976
- Pistes d'Atletisme de tartan - 1977

Organitzacions esportives

i col·laboracions:

- Campionat d'Europa de Judo - 1971
- II Jocs esportius Sant Jordi - 1971
- Campionat d'Europa de Billar - 1972
- Festival Internacional de Gimnàstica femenina - 1974
- Mundial de Ciclisme. Fondo - 1975
- Campionat d'Espanya de Cross - 1972
- Campionat d'Espanya d'Atletisme. Pista - 1977
- Cross internacional de Granollers 1970, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77
- Cross Ciutat de Granollers - 1978-79

Esport escolar:

Creació del Comitè d'Activitats Escolars - 1972

Jocs escolars:

Curs 72-73	3.302 participants
▪ 73-74	3.608
▪ 74-75	3.616
▪ 75-76	3.714
▪ 76-77	3.800
▪ 77-78	4.356
▪ 78-79	4.737

Escola esportiva:

Curs 72-73	293 participants
▪ 73-74	348
▪ 74-75	424
▪ 76-77	436
▪ 77-78	455
▪ 78-79	462

Educació física:

Curs 72-73	3.400 participants (inclou natació)
▪ 73-74	4.600 (inclou natació)
▪ 74-75	4.800 (inclou natació)

» 75-76	5.100	»
	(inclou natació)	
▪ 76-77	3.660	▪
▪ 77-78	3.740	▪
▪ 78-79	3.820	▪

Organització fase provincial Jocs escolars nacional - 1973

Organització fase provincial Jocs escolars d'Espanya - 1974

Organització IV Campionat Mundial de Bàsquet escolar - 1974

Organització Campionat d'Espanya de Handbol juvenil escolar - 1974

XII Curs per a monitors poliesportius - 1975

Organització VI Campionat Mundial de Bàsquet escolar - 1977

Organització X Jocs esportius escolars Sant Jordi - 1979

Cursos per a àrbrts de Bàsquet, Handbol i Atletisme - 1974, 75, 76, 77, 78 i 79

AERO CLUB GRANOLLERS

Fundat l'any 1975

120 socis, molts d'ells participants

Activitats - Aeromodelisme

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1928. 700 socis. Activitats: Excursionisme, esquí, espeleologia, escalada. - Expedició Groenlàndia 1978. - Marxa per les regions catalanes.

AGRUPACIÓ DE VETERANS DE GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1955. 100 socis. Tenen un equip de futbol en la categoria de Veterans. Activitats: campionat de veterans i festivals benèfics.

ARES LUX CLUB BALONCESTO - BASQUET GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1940, 800 socis. Equips: 2 seniors masculins, 2 juniors masculins, 2 juvenils masculins, 1 senior femení i 1 juvenil femení. Activitats: Bàsquet.

El primer equip puja a 3.ª divisió - 1970
2.ª divisió - 1972
1.ª divisió - 1977

CLUB BALONMANO GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1948, 800 socis. Equips: Divisió d'Honor, la categoria provincial, la categoria juvenil, preferent, juvenil provincial, cadet preferent i cadet femení.

Activitats: Handbol.

Campió d'Espanya Divisió d'Honor - 1970
Campió d'Espanya Copa Generalíssim - 1970

Campionat d'Europa - 1971

Campió d'Espanya, Divisió d'honor - 1971

Campió d'Espanya, Divisió d'honor - 1972

Campionat d'Europa - 1972

Campió d'Espanya, Divisió d'honor - 1974

Campió d'Espanya, Copa Generalíssim - 1974

Campionat d'Europa - 1974

Sotscampió d'Espanya, Copa G. - 1975

Campionat Recopa d'Europa - 1975

Campió provincial juvenil - 1975

Sotscampió d'Espanya juvenil - 1975

Campió d'Europa de la Recopa - 1976

Sotscampió d'Espanya, Copa - 1977

Campionat d'Europa, Copa - 1977

Campió provincial juvenil - 1978

Campió d'Espanya juvenil - 1978

Sotscampió d'Espanya, Copa - 1978

CLUB ESCACS GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1931, 120 socis. Equips: la provincial, 2.ª província i 3.ª provincial.

Activitats: Escacs.

Campionat de Catalunya per equips

Campionat de Catalunya individual

Campionat Inter-Clubs

CLUB ATLÈTIC GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1973, 150 socis. Equips: 1.ª categoria masculina, 2.ª categoria femenina, juvenil masculí i femení, cadet masculí i femení.

Activitats: Atletisme.

Sotscampió Lliga catalana - 1975

Campió Lliga catalana - 1976

Campió d'Espanya junior Penthalon - 1977

Campió d'Espanya junior Javaló - 1978

Campió d'Espanya junior 60 m.l. pista coberta - 1979

CLUB ATLÈTIC DEL VALLÈS

Entitat fundada l'any 1958, 323 socis. Equips: 3.ª regional, 2.ª regional juvenil, 3.ª regional infantil.

Activitats: Futbol.

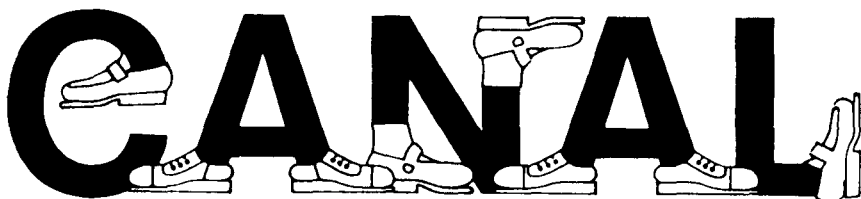
Baixa de 2 a 3 categoria regional - 1976

Juvenil puja a 2.ª regional - 1977

CLUB BILLAR GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1970, 175 socis. Equips: 1.ª nacional, 2.ª nacional, 3.ª nacional.

Activitats: Billar.

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560

Ingent tasca de l'esport granollerí

Lliga catalana
Campió de Catalunya - 1976
Campió de Catalunya - 1978

CLUB BOXA GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1970. Té un equip amateur.

Activitats: Boxa.
Campionat de Catalunya. - En són sots-campions
Campionat d'Espanya - 1979

CLUB CICLISTA GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1977, 80 socis.
Equips: cicleturistes i veterans. Activitats: Ciclisme. Proves socials i participació a carreres oficials.

CLUB HALTEROFILIA GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1979. Equips: juvenil i seniors. Activitat: halterofília.

CLUB JUDO GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1967, 160 socis, alumnes practicants. Activitats: Judo.
Campionat juvenil de Catalunya.
Campionat intercomarcal.

CLUB NATACIÓ GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1967, 3.200 socis.
Equips de natació, gimnàstica, waterpolo i sincronitzada. Activitats: Natació, gimnàstica, waterpolo i natació sincronitzada.

CLUB PETANCA GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1975. Activitats: Petanca.
Campionat de Catalunya

CLUB VOLEIBOL GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1967. Equips: a masculina, 2.ª masculina, 3.ª femenina.
Activitats: Voleibol.
El primer equip ha estat durant 6 anys a 2.ª divisió nacional.

ESCUDERIA GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1969, 107 socis.
Equips de rallies, muntanya i circuits.
Activitats:
Campionat d'Espanya, grup 4 i 5 fabricació nacional - 1977
Sotscampió de Catalunya rallies - 1978
Trofeu F.A.E. - 1979
Campionat d'Espanya de Muntanya 1 grup fabricació nacional - 77-78 i 79
Organització pujada Font Martina - anyal
Rallye ciutat de Granollers - anyal

ESCUDERIA SASTRE

Entitat fundada l'any 1972, 295 socis.
Equips: juvenil, junior, senior i super.
Activitats:
24 Hores de resistència - 1973
Trofeu Vallès Oriental - 1975-76
Sotscampió Montesa Cross - 1976-77

Trofeu nacional crono velocitat - 1979
Carreres anyals

ESPORT CLUB GRAMICS

Entitat fundada l'any 1979, 150 socis.
Equips aficionats.
Activitats: Futbol.
Campionat Provincial d'Aficionats - 1979

ESPORT CLUB GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1915, 450 socis.
Equips: Preferent, Juvenil 1.ª divisió, juvenil 2.ª divisió, Infantil preferent, infantil 2.ª divisió, alevin.
Activitats: Futbol.
Campionats
Promoció a 3.ª divisió - 1976

SOCIETAT DE PESCADORS

Entidad fundada l'any 1968, 780 socis.
Activitats esportives:
Pesca fluvial i marítima, casting
Concursos de pesca
Concursos de casting

UNIÓ ESPORTIVA PALOU

Entitat fundada l'any 1971, 225 socis.
Equips: Amateur 3.ª regional, 3.ª divisió juvenil, infantil i aleví.
Activitats: Futbol.
Campionat juvenil 3.ª divisió - 1976
3.ª classificat Campionat 3.ª divisió juvenil - 1977

3.ª classificat Campionat 3.ª divisió juvenil - 1978

SOCIETAT DE CAÇADORS

Entitat fundada l'any 1961, 150 socis.
Activitats: Tir al plat.
Campió i sotscampió de caça comarcal - 1974 - 75 i 76

UNISUB GRANOLLERS

Entitat fundada l'any 1968, 175 socis.
Activitats: Submarinisme.
Concurs de caça subcuàtica - anyal
Concurs d'escafandrisme - anyals
Campionat de Catalunya - 1978

SOCIETAT DE COLOMBICULTURA SANT ESTEBAN

Entitat fundada l'any 1972, 25 socis.
Activitat:
Concurs de vol de coloms
Campionats locals, comarcals i regionals
Campionat de Catalunya
Campionat d'Espanya

FEDERACIÓ LOCAL DE TIR OLÍMPIC

Entitat fundada l'any 1975, 310 socis.
Activitats:
Tir de 25 m. pistola standard 22
Tir de 25 m. pistola gros calibre
Tir de 50 m. carabina lleugera
Tir de 50 m. carabina Match
Competicions socials

J. B.

FILATÈLIA JOSEP M.ª ROSELL

- ✿ Segells per a col·leccions
- ✿ Servel de novetats mundials
- ✿ Assessoramet filatèlic
- ✿ Especialitats
- ✿ Material filatèlic

A. Clavé, 17, 2.ª GRANOLLERS Telèf. 870 48 05

Horari: Matí de 10 a 2 - Tarda de 5 a 8 (Dilluns tancat)

**PRIMER PLE
DELS ANYS
80**

Malgrat la norma

Amb un retard de vint minuts sobre l'hora prevista s'inicià el primer Ple de l'Ajuntament de l'any 1980 del dia 17 de gener.

Els grups municipals estaven complerts a excepció del de Convergència i Unió que presentava l'absència de l'Oriol Montaña per malaltia. A part els assidus, l'assistència de públic fou per sota de la mitjana. La sala de plens presentava quelcom més de mitja entrada. Torno a insistir-hi: La manca de publicitat dels Plens, la deficient informació prèvia del temari a tractar i un cert cansament són les causes de la desafecció de la gent als plens. No obstant, els Plens (tast i test de la vida municipal) haurien de passar-hi tots els granollerins periòdicament i amb assiduitat.

Una novetat, l'absència del Secretari Accidental Sr. Ramon López, que fou substituït per la senyoreta Núria Badia.

El ple, sessió de treball en números

L'Alcaldia hi presentà una moció.

La Comissió d'Acció Ciutadana i Serveis, tres propostes.

La de Cultura i Joventut, dues propostes.

La Comissió d'Urbanisme i Obres, set Governació, una proposta.

Ensenyament i Esports, una proposta.

De les quinze qüestions sotmeses al Ple, tres foren aprovades per votació, expressa, les altres per aprovació tàcita. Dues propostes foren retirades.

El Català reivindicat encara

S'inicia com és costum amb la lectura de l'Acta de la Sessió anterior, la del dia 3 de Desembre de 1979, que fou aprovada sense cap mena de problema. Intervé, però, el portant-veu de C. i U. per reclamar que des d'ara les Actes dels Plens siguin redactades en català sobre tot a partir del dia 21 de gener data en la qual començà a ser vigent el recent promulgat Estatut d'Autonomia. Respon el Batlle, senyor Ballús, parlant de la dificultat de catalanització de l'Ajuntament pel que fa referència al Funcionariat, malgrat l'existència de les classes diàries de català. Que en tot cas això comporta un esforç que en cap moment hem de defugir i que s'haurà d'arribar assolir progressivament, mentrestant hi han dificultats d'ordre pràctic.

La sessió continua

Es passa al primer punt de l'ordre del dia. Ratificar i subsanar un defecte material de forma en l'acord pres el dia 8 de novembre de l'any 79 relatiu al recurs contenciós-administratiu contra la resolució del Delegat Provincial d'Hisenda sobre l'Ordenança Fiscal n.º 18 reguladora de l'entrada de vehicles a través de voreres i reserva de via pública per estacionament exclusiu. (Vegi's Plaça Gran n.º 49, 15-12-79).

Una qüestió aparentment inòqua

El punt següent es discuteix la proposta de la Comissió d'Acció Ciutadana i Serveis segons la qual ha de ser de-

negada la sollicitud d'augment de preus del servei de neteja realitzats per l'Empresa Secri, que demana se li augmentin en un 18 %.

L'argumentació de la proposta és que anteriorment ja havia sofert un augment del 15 % i que un augment superior significaria contravenir les normes legals del Govern. Hi ha una altra argument aportat pel Cap de Serveis d'Intervenció del Municipi, que les despeses del Capítol 2 del Pressupost Municipal i segons les instruccions rebudes les esmentades despeses no poden ser augmentades en més d'un 22 %. Per aquest camí aviat hi arribariem.

La defensa de l'augment sollicitat es defensat pel senyor P. Canal, aduint raons contractuals i imprescions de l'argumentació que figura a la proposta.

Esgotat el torn de debat a favor i en contra es passava a votació la proposta i surt guanyadora la substentada per la Comissió per 12 vots a favor i 8 en contra.

D'altra banda existia una proposta de la mateixa comissió però abans de ser llegida és retirada del Ple per ordre del senyor Batlle.

Nou concurs per dotar un nou servei

Fa temps que es parla de posar en marxa un servei de recollida de vehicles mal estacionats en la via pública per mitjà d'un servei de grúa. El servei havia estat adjudicat inicialment. Vist, però que l'adjudicatari no ha complert ni respectat els terminis establerts li és cancel·lada la concessió. Previs uns requisits que fixa la proposta es convocarà un nou concurs. Per aquest punt no hi ha ni votació. És aprovat unanimitament.

Noves biblioteques per Granollers

La Comissió de Cultura i Joventut ha proposat cedir locals per la creació de dues Biblioteques públiques municipals. La primera serà a la planta semi-soterrània de l'Escola Municipal de Treball, i l'altra a l'edifici antic de la Mutua del Carme «Can Pedrals». La biblioteca municipal de l'Escola del Treball, segons informe de la senyoreta C. Navarrete tindrà caràcter general i serà dotada per la Generalitat d'acord amb la sollicitud que es faci. L'altra serà una petita biblioteca especialitzada.

Una vegada debatuda les condicions econòmiques i pràctiques de les esmentades biblioteques, la proposta queda aprovada per unanimitat, sense necessitat de procedir a una votació.

Urbanisme vers una nova fesomia de la ciutat

La Comissió d'Urbanisme ha estat la Comissió que ha aportat més propostes a la Heunio de Treball que sembla hauria de ser el Ple. De les set propostes aprovades, una és de caràcter general i preliminar, els tràmits per la Redacció d'un nou Pla d'Ordenació Urbanística de la ciutat i municipis col·lidants sota els auspicis de la Generalitat, les altres sis són totes de detall: Una afecta a la banda nord-est de la ciutat (Estudi de Detall d'Hipocampo), una altra afecta l'exemple al sud-est de la ciutat (Sector Boix-Lisandra), dues més afecten al centre de la ciutat (urbanitzacions), projectes, dels carrers del Portalet i del carrer Sant Cristòfol. I les dues darreres, interpretació del concepte d'escassa alçada que figura en el Pla Parcial de la carretera de Caldes, afecta a la zona oest i la darrera, la modificació de viabilitat del Pla Parcial «Font del Radium» és de la zona industrial al sud-oest del Municipi. Com es pot veure les intencions de remodelar la ciutat hi són el que passa que fins que no hi hagi un pla general aprovat tot això serà purament desitjos i bona voluntat, que no és pas poc.

Quan el debat d'aquestes set propostes l'única que promougué un cert joc tou la primera (acord en relació al Pla General d'Ordenació) que malgrat tot fou aprovada per majoria 17 vots a favor de la proposta (PSC-PSOE, C. i U. i UCD) i tres vots en contra del PSUC.

En el torn «raó a favor o en contra», la raó més aportada fou la del poc protagonisme dels municipis afectats i el protagonisme preeminent de la Generalitat. Introduïda la proporcionalitat de l'aprovació del Pla definitiu per part de l'Ajuntament i que els representants de l'Ajuntament en la redacció del pla haviem de ser elegits per 2/3 dels vots del Ple ja hem vist que la proposta fou assumida majoritàriament. Hi hagué una llarga intervenció a favor per part del senyor Palomino President de la Comissió d'Urbanisme.

Les altres propostes foren acceptades sense necessitat d'haver de recórrer a votacions.

alitat, mals averanys

Recta final

Amb una absoluta normalitat s'anaven tractant i aprovant tots els temes. Una vegada solventat el paquet de la Comissió d'Urbanisme restaven tractar la proposta de creació de 6 places d'operari a la plantilla municipal, procedent de la Comissió de Governació que fou retirat just abans de discutir-lo i la proposta de la Comissió d'Ensenyament i Esports sobre el Consell Local d'Ensenyament. Amb això més el sucós capítol de precis i preguntes quedaria solucionat amb normalitat el primer Ple de l'any 1980.

Veiem com va anar la cosa.

Consell local d'Ensenyament

Un dels esquemes més interessants fou la creació del Consell Local d'Ensenyament. La proposta deia així:

«Tothom té dret a l'ensenyament i estem convençuts que els problemes els hem de resoldre entre tots i no per uns quants. Per aquesta raó és necessària la formació del Consell Local d'Ensenyament que tindrà les funcions de consultar, informar així com també de treballar.

El President del Consell serà el de la Comissió d'Ensenyament i es formaran tants equips de treball com es cregui necessari per això la composició del Consell Local estarà format per les següents persones:

Els representants de les Comissions d'Ensenyament i Esports. L'Inspector de Zona d'E.G.B. Dos representants de cadascuna de les Escoles Estatals (Director i Professor elegit pel Claustre de Professors). Dos representants de l'Institut Nacional de Batxillerat (Director i Professor). Dos representants de l'Escola Municipal de Treball (Director i Professor). Dos representants de l'Escola Municipal d'E.G.B. Dos representants de cadascuna de les Escoles privades (Director i Professor) religioses i cooperatives. Dos representants de l'Escola d'Educació Especial. Un representant d'auxilia. Un representant de la institució Montserrat Montero. Un representant de l'Escola Municipal de Música. Un representant de cadascuna de les Associacions de Pares d'Alumnes de les Escoles Estatals Municipals, Privades i Guarderies. Un representant de les Guarderies Municipals. Un representant de cadascuna de les guarderies privades. Un representant de les Seccions d'Ensenyament dels Sindicats. Una Assistent Social recrutada per l'àrea d'Ensenyament. Un representant de les vocalies d'Ensenyament de les Associacions de Veïns. També podran formar-hi part aquelles persones de lliure elecció que hagin destacat en el camp de l'Ensenyament.

El Consell es reunirà cada tres mesos quan ho cregui oportú a proposta del President o dels seus propis membres per causa justificada.

A més es formarà una Secretaria del Consell Local que mentre el Consell no es reuneixi es responsabilitzaria de posar en marxa les orientacions i grups de treball. La composició d'aquesta fora: Dos membres de la Comissió d'Ensenyament, tres representants dels Professors d'EGB (Estatl, Municipal i Privada) tres

representants de les Associacions de Pares (Estatl, Municipal i Privada).

Els membres de la Secretaria del Consell Local d'Ensenyament es reunirà amb la periodicitat que es fixaran els seus membres. No obstant i això l'Ajuntament decidirà».

Obert el corresponent torn de raons a favor i en contra es produir la votació. Resultat: 12 vots a favor i 8 en contra.

Precs, preguntes i...

La darrera part del Ple ha estat sempre un immens calaix de sastre. Hi cap tot. La naturalesa de l'apartat —coses molt diverses— l'han convertit en una mena de terra de ningú, apte a sorpreses i amenitats, lluny de l'encarcament de la literatura administrativa municipal. És un lloc perillós.

La primera pregunta és feta pel senyor Serratusell i té dos temes. Va adreçada al senyor Batlle: L'ordenació del tràfic rodat a la ciutat. I la situació crítica de les nostres institucions sanitàries (Hospital i Policlínica) a causa de la poca paraula del Ministeri de Sanitat i Seguretat Social que temeràriament ha variat les seves condicions de conveni i que retarda el pagament de les subvencions.

A la primera part de la pregunta hi respon el senyor Pujades fent referència a la demolició dels obstacles del carrer Girona, cosa que ja ha començat. L'ordenació del tràfic de Granollers, diu, més que per solucions sectorials o parcials passa per un plantejament global. Hi han hagut converses per realitzar un estudi exhaustiu d'aquesta qüestió i molt probablement doni resultat molt aviat. Amb tot, la solució no és ràpida perquè el problema és greu.

La resposta a la segona part va a càrrec del senyor Batlle i la senyora Palé mancomunadament. Hom pondera la crisi persistent i les dificultats per poder ser rebuts pel Ministeri de Sanitat malgrat les promeses que va fer quan va estar de visita amb motiu de l'accident

de Les Franqueses del mes de Desembre. Després d'una carta molt dura que li ha adreçat l'Alcaldia sembla ser que dilluns que ve —passat pel lector—, seran rebuts pel Ministeri i veurem en què queda tot això. També sabem que els Ajuntament de la Comarca ja estan asabentats del problema i sembla que per solucionar-lo es faran mobilitzacions.

La darrera pregunta de l'apartat la formula el senyor Tinent d'Alcalde senyor Antoni Cornelles i és tornant al tema de Secri. Sembla ser que no té destinatari concret. Demana si algú li podria dir quin és el despatx jurídic que porta els assumptes particulars de l'Empresa Secri tota vegada que un dels socis li ha dit que els portava un membre del Consistori, i si no ho té mal entès la llei prohibeix defensar en sessió assumptes en què hom hi tingui interès personal o professional.

El senyor Pere Canal recull l'allusió i demana que consti en Acta o que es retiri la pregunta perquè, diu això és una acusació.

Hom nega que això sigui una acusació. S'arma un gran garbuix, no es respecten els torns de paraules, més que un debat es un diàleg. El senyor Cornelles rebla el clau dient que ho afirma novament perquè un soci important de l'Empresa li ha dit. Surten a lluir els interessos, l'honor.

A la pregunta de si el senyor Batlle sabia la pregunta respon que sí que i han passat un paper on hi ha escrit Toni-Secri-Canal. Davant d'això el senyor Canal i els seus companys de grup municipal demanant permis al senyor Batlle abandonen el ple.

El ple és suspès per uns segons. Una vegada reprès, l'Alcalde diu que la pregunta no ha estat excessivament correcta. A les dotze en punt s'acaba el ple.

Haviem oblidat quina hora era. Realment això són les nits boges de Granollers. Pobres de nosaltres...

J. Colomé

« L'Hospital General posarà Plet a la Seguretat Social »

Hem cregut que seria d'interès per a tots els ciutadans, tenir unes respostes, directes, del director de l'Hospital General, Agustí Trullà, a fi de conèixer amb exactitud, sense embuts, quines són les perspectives d'arranjament d'un problema que pot esdevenir molt greu, si en un termini molt curt no s'hi troba una sortida airosa. Si tenim en compte que la nostra Comarca suma en aquests moments uns 200 mil habitants i els llits, tres dels deu que ens tocaria tenir, encara són molt insegurs, tenim, per «real orden», l'obligació de no caure malalts.

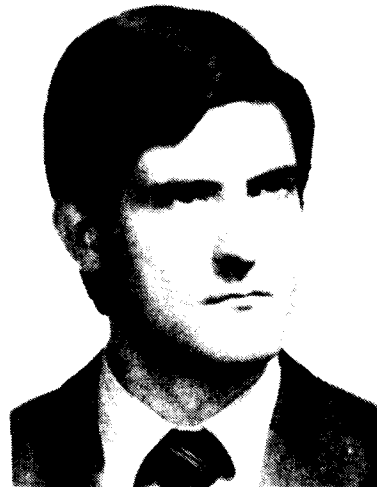
—Amic Trullà, quin és l'estat actual del nostre Hospital?

—Jo diria que passa per un moment molt crític, per dues raons diferents: la qüestió econòmica que està en un punt caòtic, i que degut a les nostres relacions amb la S.S. tenim un deute de 130 milions, i l'altra no menys important, que és la qüestió assistencial. Hi ha altres institucions hospitalàries a la Comarca, que gaudeixen per part de la Inspecció de Zona, o per part de l'Institut Nacional de Previsió de Barcelona, d'uns tractes de favor, que no té el nostre Hospital. L'Hospital està intentant fer una tasca totalment hos-

pitalària i això, pel que es veu, perjudica els interessos d'algú. Vull dir que no solament se'ns discrimina des del punt de vista econòmic, sinó també des del punt de vista assistencial.

—Quants diners us deu doncs la Seguretat Social?

—Ja t'he dit que 130 milions, per dues causes diferents: Per l'incompliment del contracte que ha representat deduir 35 milions de pessetes, per haver descomptat tarifes ja aprovades. Nosaltres, no hi hem estat mai d'acord, n'hem protestat sempre, però res, no ha produït efecte. L'Hospital, ha fet ultimament una carta al Director Pro-

Agustí Trullà

vincial de l'Insalut i també a alts càrrecs del Ministeri de Madrid, i els hem advertit que si en el termini de 15 dies, no se'ns soluciona el problema, l'Hospital General posarà plet a la Seguretat Social.

—Envers els empleats de l'Hospital, quin deute en teniu?

—M'agrada molt aquesta pregunta per dos motius: primer per aclarir els deutes als empleats que, més que als empleats, degut a les gestions que ha fet l'Hospital a unes persones de Granollers, que ni tan sols són del Patronat, varen avalar un crèdit, per a fer front a les pagues extres del personal. Els empleats han estat pendents l'any 79 de cobrar uns endarreriments que eren seus, des del gener fins al desembre. Malgrat això, aquest personal s'ha comportat sempre de manera correcta, l'únic que ha fet ha estat reclamar-ho, cosa molt lògica, però en cap moment no hi ha hagut cap tensió, ni intent de vaga, ni de paraitzar aquest servei públic que ofereix el nostre hospital.

—Pel que fa a emprèstits, quant de-veu?

—Des del punt de vista financer, l'Hospital té diversos deutes. El més important és de 80 milions al Crèdit Hipotecari que es va demanar a la Caixa de Pensions, per a l'ampliació del pavelló. L'amortització d'aquest crèdit es paga trimestralment a raó de 3,5 milions. En aquest moment, devem dos trimestres. Per les pagues extres de juliol i Nadal 30 milions; al constructor, a rel del pavelló nou, al voltant de 10 milions. El que m'agradaria explicar, és que pels 80 milions, varem hipotecar uns terrenys i edificis de l'Hospital. Varem presentar l'expedient a la Junta de Coordinació Hospitalària, valg anar personalment a defensar-ho davant del sub governador, i es va aprovar que se'ns havia concedit la

Els deutes de l'Hospital

Que l'Hospital General passa per un moment difícil, no és novetat per a ningú. Voldria a grans trets, fer una mica d'història de com s'han produït aquests deutes pels quals el Centre es veu abocat a l'abisme, si el miracle no es produeix. L'Hospital General, disposa de 280 llits i té en nòmina 360 empleats. El 85 % d'assistència es dona a la Seguretat Social.

L'any 1978, hi ha un nou conveni de preus que representava el 22 % d'augment, però el mes d'octubre del mateix any, redueix el 15 % del que se'ls havia promès, obligant-los a retornar el 7 % que representava uns 35 milions. Aquest conveni té vigència anual i caduca el 31 de desembre del 78. No se'ls ha modificat res, des de llavors. El setembre se'ls comunicà que des d'aleshores cobriarien a 45 dies vista, el qual suposa quedar-se sense diners per a pagar nòmines a fi de mes, i obligant-los a allargar els pagaments als seus acreedors a 120 dies. Han recorregut a uns avenços per a pagar als empleats, però sense cap mena de seguretat, pel que fa al futur. Per a la paga extra de juliol, es va fer un emprèstit de 15 milions al Banc de Sabadell, amb l'aval dels Srs. Anfruns i Baró. S'ha de tornar en el transcurs del mes de gener. L'any 70, per a fer la primera ampliació, varen recórrer a un préstec, del que estem pagant encara l'amortització. Quan la segona ampliació l'any 78, en varen sollicitar un altre que suposa d'amortització de 3'5 milions cada trimestre. Un altre deute, és 10 milions al constructor. Des de l'octubre del 78, es deuen també quotes a la Seguretat Social que representen 50 milions. La paga extra de desembre, els ha suposat 15 milions més. Aquest mes de gener, han de pagar a Hisenda en concepte de l'Impost sobre la Renda per les retencions fetes al personal, 15 milions. Tot sumat fa un total de 130 milions de pessetes.

subvenció del 75 % de les obres; es va enviar a Madrid, i no n'hem sabut mai més res. Sembla ser, que l'excusa és que no hi ha diners...

—Podries explicar el moviment econòmic de l'Hospital durant un mes?

—Al voltant de 33 i 35 milions de pessetes. Hauria de ser més elevat, però està limitat a la contracte amb la S.S.

—Quin és el nombre de malalts atesos en un mes, i quina proporció de medicina privada i de la S.S.?

—Més que parlar de malalts, m'agradaria parlar de xifres indicatives, que poden marcar l'activitat de l'Hospital. Entre 900-950 malalts atesos, que representen unes 7.200 estades, 200-225 parts, de 200 a 300 intervencions, entre 3.500-4.000 urgències ambulatories. Es fan de 2.500 a 3.000 exploracions radiològiques i de 12 a 15 mil anàlisis clínics. D'aquestes xifres, un 85 % correspon a la S.S. entre un 9 i un 10 % a la Mutua del Carme, i la resta dividit entre accidents de treball, de tràfic i algun malalt privat. Entre aquest privat, a vegades hi entra beneficència.

—Seria interessant que resumissis una mica la transformació que s'ha produït a l'Hospital des de l'any 77, que és quan tu vas fer-te'n càrrec. Com funcionava, que es cobrava, personal que hi havia llavors i el que hi ha ara. També costos de llit d'aleshores i els d'ara, i especialitats i urgències a les que podeu atendre avui.

—Mira, la transformació ha estat important, per diversos punts de vista: arquitectònic, d'estructura, de mitjans assistencials, i per què no el més radical ha estat des del punt de vista filosòfic i polític. És important ser coherents. Un Hospital ha de fer medicina hospitalària amb mitjans propis, per gent que depengui del propi hospital, que no tingui com a principi el lucre particular, personal. Abans, l'Hospital no tenia tarifes pròpies i cobrava de la S.S., però quan algun facultatiu ingressava un client particular, era el propi metge que imposava les tarifes, que variaven segons el client. En aquest moment, podem dir que l'Hospital està obert a tota la població, a tots els facultatius. Tots tenen accés per a seguir el procés d'algun malalt pel qual estiguin interessats. El cos facultatiu però, està format pels metges que tenen els seus cupos de la S.S., més els que l'Hospital té contractats. Quan algú ingressa particularment, sap el que li costarà l'estada, i qualsevulla intervenció que se li hagi de fer, donat que les tarifes, són igual per a tothom. El cost d'un llit avui, és de 4.100 ptes., mentre que el de l'any 77, era de 2.500. L'Hospital està obert les 24 hores del dia amb un servei permanent de: dos metges de medicina interna, dos de pediatria, dos de cirurgia,

La fesomia és la mateixa, les estructures han variat de manera radical

tres tocòlegs, dos anestesistes, més personal auxiliar, A.T.S., serveis generals clínics de farmàcia, etc. Tenim en marxa tres quiròfans. Ja veus la importància de tenir tota aquesta màquina en marxa, o haver de tancar per falta de mitjans.

—Podries aclarir si teniu donacions o algun legat, amb el qual poder comptar habitualment?

—No tenim res fix. Alguna donació (molt poques), i encara acostuma a ser destinada a l'Asil. Estem preparant l'ampliació del nostre Asil, i aquí sí que sembla que podrem comptar amb la Fundació Montañà.

—Perspectives de futur amb la Seguretat Social, pretensions per part vostra i exigències per part seva?

—Les perspectives, les qualificaria de molt negres, sense albirar cap mena de llum. La S.S. té cada dia menys diners, i els que té, els destina per a fer front a l'atur. Mentre no es solucioni el problema laboral, les dificultats seran pitjors cada dia. Podríem també parlar de mala administració, donat que mentre a les Residències de la S.S. se'ls paga entre 12 i 15 mil pessetes diàries per llit, a nosaltres se'ns en paguen 4.100, és a dir que cada malalt de la S.S. li costa al nostre Hospital 1.500 ptes. per dia i per malalt. Les diferències com pots veure són notòries. Per què doncs aquest desfasament de preus? No m'agrada fer política, però penso que el problema de la Sanitat, justifica una autonomia total per a Catalunya. Quan segons tots els estudis que s'han fet, calen 10 llits per cada mil habitants, la nostra zona no arriba a tres per mil.

(Això vol dir que per real ordre, no tenim dret a estar malalts, so pena de restar sense assistència. Volen els nostres diners, però quan des de Barcelona es reclama quelcom a Madrid, no saben mai, de què se'ls parla). Potser el dia que ens poguem administrar, ho farem millor?

—Se'ns fa difícil als ciutadans, de comprendre com una Entitat que ha omplert un buit de la S.S., no tingui el suport absolut per part de la S.S. i per part del govern, tot i que no té altre lloc on enviar els malalts (ja sabem que per a ells és fàcil ordenar que se'ls envii a Barcelona o Igualada o a Madrid com li passà a un familiar pròxim) i que alhora, quan es planteja aquest problema, surtin amb allò de «Cataluña es una zona privilegiada de la Medicina Privada». A més d'haver-los resolt més d'una papereta, se'n moften i ens diuen que no volem col·laborar. Què me'n dius?

—Penso que queda reflectit en el que ens va contestar l'anterior Ministre de Sanitat el Sr. Sánchez de León quan se li va plantejar el problema del nostre hospital. «Dónde está Granollers?», i a continuació, va demanar per què s'havia fet, tot el que s'havia fet?

—Sabem d'una proposta del batlle, per intercedir a Madrid, juntament amb les signatures de tots els batlles de la Comarca, prop de l'Hospital. Què hi ha de tot això?

—Tot i que fa un parell de mesos, no sé que s'hagi arribat a enviar res. Pel que sembla, costa molt recollir les signatures.

Realment, el panorama es esfereïdor, ja que no es pot viure constantment d'esperança. Algú ha reclamat les aportacions dels ciutadans. Jo diria que sí, que ja està bé que tothom col·labori, que no es pot exigir més sempre als mateixos, que ja han pagat a través de la S.S., tot el que els calia, com tantes i tantes vegades. Potser arribarà l'hora de deixar de ser el poble sofert, i ensenyar una mica les dents tot exigint el que per dret, és ben nostre: Dret a la Salut i a la Seguretat.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Des de La Garriga

...Si que hi hauria sempre alguna cosa a dir, però la corresponsalia té massa sovint ganes de fer vacances, o està atapeïda de papers que la paralitzen. Parlant de papers, ha sortit un llibre d'autora garriguenca; la novel·la de la Núria Albó «Fes-te repicar». És una obra molt àgil, ben treballada i que ha obtingut un bon comentari de la crítica. Escrita amb un agut sentit de l'humor, retrata molt bé el món dinàmic dels primers anys de viure la democràcia política a casa nostra, a través d'un personatge jove que en viu paral·lelament les seves peripècies. La novel·listica catalana —tan grisa actualment— sembla rebre una alenada d'aire fresc amb aquesta obra, un xic desenfadada però rigorosament escrita.

...La Festa de Reis es celebrà com cada any, seguint, la tradició, i gràcies a l'entusiasme de la comissió organitzadora. El capvespre foren obsequiats els infants i l'endemà al matí —malgrat el fred viu que feia— acudiren a la Plaça a rebre el seu obsequi tots els vells de més de 70 anys.

...No hi faltà música adient a les diades nadalenques. La Coral Ariadna en cantà al final de la Missa Concelebrada pels sacerdots fills de La Garriga que es celebra cada any el dia de Sant Esteve a La Doma, i on per cert aquesta vegada hi commemoraren les seves noces d'Argent sacerdotals en Jordi Mas i en Magí Gasull. També al local de «L'Esplai» pels avis hi féu una cantada nadalenca la Coral Ariadna.

«La Veu de La Garriga» és una nova revista garriguenca. N'han aparegut dos numeros. El primer, presentat al «Moustache» era molt deficient de contingut. El segon ha millorat en diversos aspectes. Així doncs entre «El Pou Calent» i «La Veu de La Garriga» podem tenir el poble ben informat; oi més quan les posicions mentals que representen són força separades. I això és bo. A treballar s'ha dit, uns i altres redactors!

...Any nou, secretari nou. Quasi bé amb l'any nou ha pres possessió el nou secretari de l'Ajuntament Sr. Manuel Valls. És una mica allò d'any nou, vida nova. I esperem que la vida nova equivalgui a ser ben fructífera en realitzacions positives i ben fetes.

XIXILONA

Cuina

Bacallà amb panses, prunes i pinyons

Aquest és un plat típicament català que totes les nostres àvies, han sapigut cuinar de manera acurada i cadascuna d'elles, amb el seu toc especial. Avui dia que s'estila combinar dolç i salat, com si fos un nou descobriment, resulta xocant trobar en les llibretes de receptes de les que ens han precedit en el govern de les nostres cuines, delicioses maneres per a la preparació del bacallà, plat insubstituïble dels divendres de Quaresma de remotes anyades. Penso, que tots hauríem de començar a tenir clar que poca cosa resta per a descobrir, encara que els homes i dones del món actual, ens creguem uns éssers superiors als nostres avant-passats. Ull! faig referència a la cuina.

Preneu bacallà que no tingui masses espines, feu-lo dessalar al punt, enfarineu-lo i fregiu-lo a raó de dos talls per persona. Aparteu-lo, i sofregiu en l'oli sobrant una ceba ratllada i un gra d'all, ratllat també. Quan s'enrossegi, afegiu-hi uns tomàquets pelats a trossets i deixeu que cogui tot plegat una estoneta. Piqueu en el morter, un all, mitja dotzena d'ametlles torrades i una llesca de pa prèviament fregit; ajunteu-ho al sofregit amb un caçò d'aigua. Passats uns minuts, afegiu-hi els pinyons, panses (a les que heu tret les cues) i les prunes; la quantitat és a gust del que ho prepara, però assegureu-vos que almenys n'hi hagi sis per cap, i el bacallà. Deixeu que tot plegat resti una estoneta a foc suau, a fi que s'emulsionin tots els ingredients.

Montserrat Ponsa i Tarrés

ARIMANY

TRAMONTAN

galeries d'art

PASSATJE MERCADER, 12

(entre Balmes - Rbla. Catalunya i Provença - Mallorca)

Telèfons 215 63 53 - 215 62 73

Barcelona

DEL 29 DE GENER AL 12 DE FEBRER DEL 1980

La vista és la que treballa

La frase *encara tinc clavats a la memòria les declaracions*, inserida en un article del nostre número anterior, ens permet, avui, de parlar un xic de la concordança del participi.

Per això, recordarem que quan una proposició porta el verb en un temps compost de la veu activa, llavors el *participi passat* concorda amb el *complement acusatiu* si aquest és un *pronom feble de tercera persona*. En tot altre cas, resta invariable.

Exemples: Han vingut a veure la Rosa, però no l'han *trobada*; On heu deixat les claus? Les hem *desades* al calaix; Has vist els pallassos? Sí, els he *vistos* al circ.

En canvi, direm: *encara no he llegit els diaris*; avui he *vist* els teus dibuixos; aquest matí hem *repartit* els llibres.

Molt sovint, però, tenim el defecte d'oblidar-nos d'aquesta concordança, i quan parlem o bé escrivim, deixem el participi invariable. Així, en els tres primers exemples, acostum a dir o escriure: no l'han *trobat*...; les hem *desat* al calaix...; els he *vist* al circ.

Els gramàtics diuen que quan el verb d'una proposició està en un temps compost i va seguit d'un verb en infinitiu, si a la proposició hi ha un complement acusatiu expressat per un pronom feble de tercera persona, cal precisar bé si aquest complement ho és del *verb en temps compost* o bé de l'*infinitiu*. Si ho és del *temps compost*, el participi concordança amb el pronom feble; si ho és de l'*infinitiu*, el participi restarà invariable, llevat que es tracti dels verbs *poder*, *voler*, *fer*, *saber*, *gostar* i *haver de*, en el qual cas concordança també amb el pronom feble que faci de complement.

Exemples: Aquestes noies *les he vistes* passar; i aquestes obres *les he vist* imprimir.

En el primer exemple, el pronom feble *les*, que representa *noies* és complement acusatiu del verb *veure*, no del verb *passar*, ja que ens diu el que hem vist, o sigui, les noies que passaven. En canvi, en el segon exemple, el mateix pronom *les*, que representa les *obres* és complement acusatiu del verb *imprimir*, no de *veure*, ja que ens diu no allò que hem vist sinó allò que hem vist imprimir.

Ara bé, si usem, com hem dit abans, participis dels verbs auxiliars de mode, com *voler*, *poder*, *saber*, etc., llavors forçosament hem de dir o escriure, *l'ha poguda sentir*, *l'ha volguda veure*, *no l'hem sabuda fer*, *l'hem feta massa grossa*, etc., quan parlem de coses o persones del gènere femení, i no usar, com fem gairebé sempre, *no l'he pogut sentir* bé (la

Lligams

Entenem per «llibertat» l'absència de coacció. Quan ningú ni res no m'obliga a fer allò que faig, llavors allò ho faig lliurement. Com que, al llarg de la nostra vida, moltes vegades, allò que fem ho fem d'aquesta manera, sense coacció de cap classe, per això diem que som lliures. Es a dir, diem «som» perquè «fem», perquè el fer és un aspecte del ser. Però, alerta, que no la totalitat del nostre ésser ho és de lliure! No ens hem pas pogut escollir, per exemple, el ser home o dona, els pares, la data de naixença, etc.

L'home és potser l'únic ésser del regne animal que ni de bon troç està fet i acabat, ans tot al contrari, està en ple moviment. «Es una passió inútil» segons Sartre, però per a molts (per als cristians, almenys) és una passió apassionant, una tasca engrescadora, una aventura encisadora... Es un risc: depèn d'ell mateix tirar endavant o anar endarrera. Per això l'home crea, per a ell, uns lligams o unes coaccions. Si bada, aquests lligams li poden fer mal, el poden fer anar endarrera: l'alcohol, la droga, etc. dels quals se'n fa l'esclau. Hom diria que hi troba gust en fer-se esclau, almenys d'uns amos no massa importants, com el tabac, la copeta de conyac i el cafetó... D'aquí ve la conveniència dels «exercicis per aconseguir la llibertat» que, en les religions, tenen el nom d'«ascesi».

Però per mor del mateix risc i en vistes a tirar endavant i pujar amunt l'home s'imposa uns lligams adients que són els «codis morals». Totes les religions n'imposen als seus seguidors perquè totes, àdhuc sense proposar-s'ho palesament, fan tirar l'home endavant, malden per a la seva perfecció. Es només una aparent paradoxa que un «lligam» com és un «co-

di moral» serveixi per a l'alliberament. La persona més educada, que s'autodomena i que més conreua les bones maneres és cabalment la que mostra un grau més alt de llibertat.

Però no se'n troben pas només dins les religions de «codis morals». Pensem amb —per exemple— aquells prohoms republicans federals com Pi i Margall, Castelar, etc., que, pel seu nobilíssim «codi moral» han estat anomenats «sants laics»; sants, per la seva vida virtuosa i laics perquè havien abandonat l'Església. I, els que trobaríem, encara ara!

D'aquí ve l'estranyesa que va causar a molts lectors del diari «AVUI» l'article signat per Felip Lorda, aparegut pels volts dels Reis, en el qual l'autor manifestava una certa compassió per als membres de tota religió car —segons ell— es «lliguen», dimiteixen de la seva llibertat. Només faltaria! Per altra banda, no volem pas ofendre a Felip Lorda amb la suposició de que ell de «codi moral» no en té, per bé que no sigui religiós de cap religió.

En canvi és veritat que en tota religió, ultra el lligam del «codi moral», hom hi troba lligams d'altres menes com, per exemple, els codis rituals i fins els folklòrics... Però, almenys entre cristians, aquests codis són molt secundaris i no fan gaire nosa.

Resumim: som molts els que pensem que «lligams» (segons quins, és clar) i «llibertat» no sols no s'exclouen mutuament sinó que es necessiten. No costaria gaire de demostrar que Chesterton tenia raó quan va deixar anar aquella sentència: «l'acte més lliure de tots és el de lligar-se per tota la vida».

J. Rovira Tenas

cançó); l'ha *volgut* veure (la casa); no l'he *sabut* fer (la guitza); l'he *fet* massa grossa (la pifia), etc.

Moltes vegades, si invertim la frase trobarem la solució al problema. En el cas que avui ens ocupa, si haguéssim escrit «les declaracions encara les tinc clavades a la memòria», no hauríem comès l'errada assenyalada, posat que en dir «les declaracions encara les tinc clavats a la memòria» ens hauríem adonat que la frase no sortia gens arrodonida. Perdoneu l'eixutesa de la dissertació. Intentarem que una altra setmana la columna ens surti més mengivola.

I ara, destaquem algunes errades observades al mateix número:

Valua personal: Calia accentuar la paraula *vàlua*.

Fer entrega: El verb *entregar*, de moment, no és admès. Per tant, cal dir en aquest cas *fer lliurament* o *remesa o fer a mans*.

Improvitzades = *Improvisades* (vegi's nostre número 30).

Satèlits: S'ha d'escriure *satèlits* (vegi's nostre número 47).

Escalibada: S'escriu amb *v*. Per tant, *escalivada*.

Hem vist frases com *preocupa als granollerins*; *felicitem al guanyador*; *ha afavorit a molts*; etc. Insistim, una vegada més que els complements directes en aquests casos no porten la preposició *a*. Havíem d'escriure: *preocupa els granollerins*; *felicitem el guanyador*; *ha afavorit molts*.

Ni se n'ha enterat. El verb *enterar* és un altre que, de moment, tampoc no és admès. Cal substituir-lo en aquest cas per *ni se n'ha assabentat* o bé *ni se n'ha adonat*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

170 joves al Final de Curs del Club Natació Granollers

Divendres passat dia 18 es va celebrar la festa de fi de curs i lliurament de trofeus als esportistes locals, per les seves victòries. Estava present el President de la Federació Catalana senyor D. Moner, el qual fou obsequiat per la Directiva del C.N. Granollers amb una «Porxada». Ell, obsequià al President senyor Ll. Domènech i al sots-President senyor R. Puig, amb unes plaques commemoratives pels treballs realitzats. Poguérem constatar la gran labor realitzada en el camp de la natació, així com en el de la gimnàstica. Voldríem ressaltar la gran quantitat de nois i noies que practiquen de manera constant aquestes modalitats. A tots els foren lliurades medalles commemoratives. Els assistents vàrem també ser obsequiats amb un bonic record. La nota important va ser veure que tenim entre nosaltres moltes figures juvenils amb un brillant pervindre: Fernando Martín García campió d'Espanya cadet, d'anelles i barra fixa, Antoni Fraguas, també campió en arcs i paralel·les. Pel que fa a Catalunya, tenim a Joan Martínez García que és campió infantil en salt de cavall, a Carles Julià que també ho és en 100 i 200 metres braça, i en quan als alevins tenim a Jordi Martí que és campió en exercicis a terra i a les anelles. A més voldríem citar a tot un reguitzell de nois i noies que han obtingut llocs importants en les qualificacions d'Espanya i Catalunya com són: Ester Zapata, Isabel Daví, Anna Ontañón, Fèlix Manchón, Ignasi Puig, Santi Ribell, José García, Carme Paniagua, Mònica Antich, Montse Ros, Gisela Antich, Marina Anlancell, Olga González, etc. El nombre d'esportistes que va assistir al sopar era de 170, i familiars i amics fins a un total de 342 persones. Voldria deixar constància de que aquesta no és una labor d'un dia ni d'uns mesos; només és gràcies a l'esforç i perquè no, la tossudesa d'uns entrenadors magnífics, i d'uns abnegats directius que els fruits es produeixen, assolint unes fites de les que els ciutadans de Granollers, ens sentim orgullosos. Molt bé C. N.!

M. P. T.

Atletisme

Entrenaments de la 2.ª època

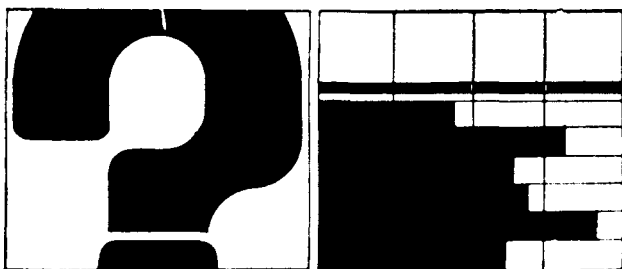
Després de 1946 l'Atletisme local empen una nova època d'entrenaments dirigits ja per un membre de l'equip local, un atleta que debuta l'any 1935 a l'edat d'11 anys, i que coneixent personalment a cada un donava molt bons resultats. També havien canviat els sistemes, ja que es començaven a aplicar els entrenaments traccionats, però en ésser una novetat es feia difícil aplicar-les puix que també hi havia poca base i poc temps. Per aquells anys el jovent no podia perdre'l puix que eren molt convenients les hores extres. Aleshores no es feia esport perquè s'havia de treballar molt, moltes hores... i ara no se'n fa perquè tot i no treballar tant, hi ha massa facilitat per gastar (discoteques-pubs etc.).

Els entrenaments fraccionats són més distrets que els monòtoms de quilòmetres i quilòmetres, però també costava aprendre a dossificar l'esforç ja que si posaves massa força en començar no te'n quedava per acabar. Això tant pels corredors com pels homes de concurs (saltadors i llançadors) perquè aquests també corrien sèries de trots i progressius, amb més quantitat que els esprinters d'abans.

Els saltadors d'alçària havien d'aprendre una tècnica més senzilla ja que tot i que l'Atletisme vol aconseguir la simplicitat en fer un salt, o un llançament o en córrer, l'estil ventral era més fàcil que el «Rodillo californià o Jonhson» i aquest molt més que el Lewden.

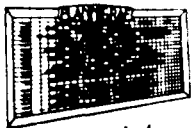
Pels llançadors encara no havien arribat les últimes novetats.

Cladellas II

NO IMPROVISE... ¡PLANIFIQUE!

La diversidad de sistemas y materiales con que contamos, nos permite resolver adecuadamente cualquier problema de planificación y control gráfico

sistemas

PLANNIGRAF®

UN COMPACTE COMERCIAL

La Llibreria i Papereria
Tècnica de Granollers

Anselm Clavé, 36 - Tl. 8700432

Magatzem i Taller:

València, 27 - Tl. 8702881

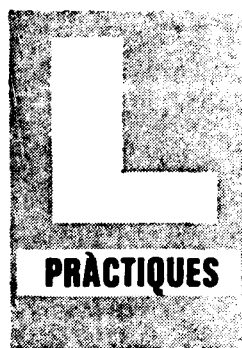
Fundada l'Any 1930

ANYS I EXPERIÈNCIA CONVERTITS EN EFICÀCIA

PONGASE A NIVEL EUROPEO.
CON UNA CONTABILIDAD COMODA,
MODERNA, AGIL Y EFICAZ

imo

MATERIALES AL SERVICIO DE LA TECNICA CONTABLE MAS MODERNA

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29

Telèfon 870 66 16

GRANOLLERS

Caniche

CANICHE és la darrera, per ara, realització de Bigas Luna. Les seves dues primeres pel·lícules van ésser «TAIUAJE» basada en una novel·la de Manuel Vazquez Montalbán i «BILBAO», pel·lícula que va participar en el Festival de Cannes a l'any 1978, amb un èxit desbordant.

CANICHE és la seva darrera producció i es projecta tota aquesta setmana al cinema Principal. La pel·lícula és la introspecció psicològica de dos germans, home i dona, que viuen d'una manera molt estranya amb la sola companyia d'un gosset «caniche», que de mica en mica anirem descobrint, que per ells és quelcom més que un gos.

El principal encert de Bigas Luna ha estat sens dubte la seva «mise en scène» que diuen els francesos. Ha sabut valer-se dels seus coneixements com a dissenyador, ell n'és professor, per recrear uns ambients entre sofisticats i malaltissos. Molt ajudat per l'excel·lent presa de vistes de l'operador Jaume Peracaula i una molt encertada música.

CANICHE és una pel·lícula molt recomanable i molt insòlita dins del panorama del cinema espanyol. En concret del

cinema que es realitza a Barcelona.

CANICHE es una producció d'en Pepon Coromina (Figaro Films) interpretada per Angel Jove, Consol Tura i la gosseta Linda Pérez Gallardo.

Una altra pel·lícula interessant per aquesta setmana és THE WANDERERS, que es projecta al cinema Majestic. Wanderers o Les Pandilles del Bronx és una nova pel·lícula que torna a posar de moda el tema dels «pandillers» als Estats Units de Nord-Amèrica, als USA per a dir-ho correctament. És la mena de pel·lícula que en el De La Loma li agradaria de fer, però no ho ha aconseguit encara. El film és entretingut i es pot veure.

També es projecten aquesta setmana a Granollers les següents pel·lícules «LA VUELTA AL MUNDO EN OCHENTA DIAS» una reposició que sempre agrada basada en la novel·la de Jules Verne, en el cinema Astòria i «EL AUTOBUS ATOMICO», satíric i divertit film que ens mostra una crítica ben construïda de la societat actual, amb el pretext de fer una còpia divertida dels films «de catàstrofes».

Joan Portet

Agenda

Cinema

ASTORIA

La vuelta al mundo en 80 días
Documental

MAJESTIC

Las pandillas del Bronx
Love Story de una adolescente

MUNDIAL

El autobús atómico
La ciudad maldita

PRINCIPAL

Caniche

Exposicions

Museu de Granollers
Peces del Museu

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Núria Prats i Aragonès
Exposició de Tapissos

A B, Galeria d'Art

Sala A
cinc espais - cinc artistes
Sala B
Ibartz

Futbol

Dissabte, 26

A les 4 - Infantis
Granollers B - Lliçà d'Amunt

A les 5,15 - Veterans
Granollers - Sant Andreu

Diumenge, 27
Matí, a les 9 - Alevins
Granollers A - Montmeló

A les 10 - Infantil
Granollers A - Terrassa

A les 11,45 - Regional Preferent
Granollers - Hospitalet

A les 3,45
Gramics - Murcia

Bàsquet

Dissabte, 26

A les 7 - Preliminar Infantil
A les 8,30 - Lliga Nacional
Areslux Granollers - Barcelona

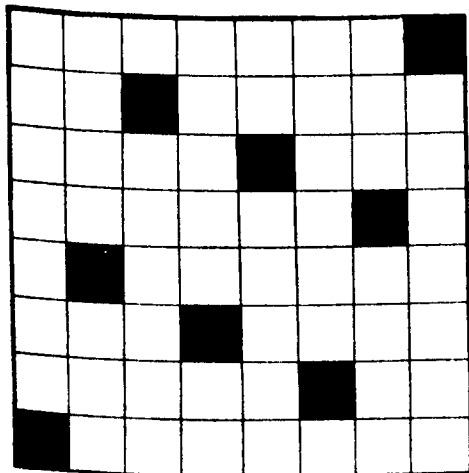
Handbol

Diumenge, 27

A les 11
2.ª Categoria Juvenil Grup A
San Fernando - Granollers

A les 12,15
Campionat Provincial 1ª Categoria
San Fernando - Granollers

Mots encreuats - 49 • Quico

HORIZONTALS

1. Embruta la paret on és enganxat. — 2. Cent. Batuda. — 3. Excés, injustícia. Al re-

vés, company de la mula. — 4. Per girar un cotxe. Cinquanta més. — 5. Vocal. Quan l'aigua del mar puja. — 6. Ni tu ni jo. Agradable. — 7. Al revés, de pagès. Blanc, negre o rosat. — 8. El fill petit.

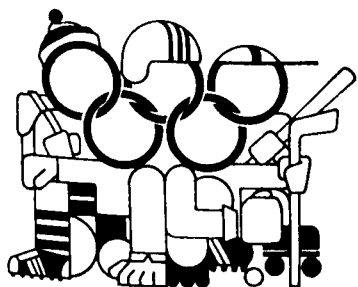
VERTICALS

1. Flor. — 2. Alcaldessa poeta. Al revés, és necessari. — 3. Consonant. Plaga, nafra. — 4. Posar tesa una cosa. Falten els treballadors per ésser sindicat. — 5. Al mig d'una guerra. Completament fosca. — 6. Al revés, manual dels ritualistes. La meitat d'un. — 7. Dol capgirat. En Xavier petit. — 8. Un cas llatí.

SOLUCIÓ AL NUM. ANTERIOR

H.: 1. Puigmal. — 2. On. Relat. — 3. Tiró. Bio. — 4. Acepte. C. — 5. B. Paeria. — 6. Lot. itiT. — 7. Enano. IE. — 8. Atestis.

V.: 1. Potable. — 2. Unic. Ona. — 3. I. Raptat. — 4. Gropa. NE. — 5. Me. Teiós. — 6. Albert. T. — 7. Lal. IIII. — 8. Tocates.

VIAÑA
SPORT
GRANOLLERS

**Equipació
esportiva**

Carrer Princesa, 79
Telèfon 870 89 62

Garatge PEDRO

**Carburació
Alineat de direccions**

Passeig de la Muntanya, 22 - Telèfon 870 09 91 - GRANOLLERS

CAIXA DE CREDIT GRANOLLERS

S. COOP.

Avinguda Sant Esteve, 20

Telèfons 870 70 11 - 870 70 89

GRANOLLERS

Esports Sastre

Lloguer de material d'esquí

Esports Sastre

Les millors marques

Esports Sastre

Els millors preus i condicions

Esports SASTRE

Plaça Perpinyà, 15

Telèfon 870 54 54

GRANOLLERS

al servei de l'esport

